

RÅDETS DIREKTIV 2001/115/EF

af 20. december 2001

om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på forenkling, modernisering og harmonisering af kravene til fakturering med hensyn til merværdiafgift

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For øjeblikket er der kun fastsat relativt få krav til fakturering i den version af artikel 22, stk. 3, der fremgår af artikel 28h, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽⁴⁾, hvorfor det er op til medlemsstaterne at fastsætte de væsentlige krav. Dertil kommer, at disse krav ikke længere er i overensstemmelse med udviklingen inden for de nye faktureringsteknologier og -metoder.
- (2) I Kommissionens rapport om anden fase af SLIM-initiativet (enklere lovgivning for det indre marked) anbefales en undersøgelse af, hvilke oplysninger der for så vidt angår moms er nødvendige på en faktura, og hvilke juridiske og tekniske krav der bør stilles til elektronisk fakturering.
- (3) I Rådets (økofin) konklusioner fra juni 1998 blev det understreget, at det med udviklingen af elektronisk handel var blevet nødvendigt at skabe en retlig ramme for anvendelse af elektronisk fakturering og samtidig bevare de fiskale myndigheders kontrolmuligheder.
- (4) For at sikre, at det indre marked kan fungere efter hensigten, er det derfor nødvendigt, at der med henblik på merværdiafgiften på fællesskabsplan opstilles en harmoniseret liste over, hvilke oplysninger der skal anføres på fakturaer, og en række fælles fremgangsmåder for elektronisk fakturering og for elektronisk oplagring af fakturaer, samt for selvfakturering og udlevering af faktureringen i underentreprise.
- (5) Endelig bør oplagring af fakturaer ske i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober

1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁵⁾.

- (6) Grækenland har efter indførelsen af overgangsordningen for moms i 1993 bibeholdt betegnelsen EL i stedet for GR, som er fastsat i den internationale standardkode ISO-3166 alpha 2, hvortil der henvises i artikel 22, stk. 1, litra d); i betragtning af de konsekvenser, som en ændring af betegnelsen ville få for samtlige medlemsstater, er det vigtigt at indføre en bestemmelse om, at Grækenland undtages fra ISO-standardens.
- (7) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 77/388/EØF ændres i overensstemmelse med de nedenfor anførte artikler.

Artikel 2

I artikel 28h, der erstatter artikel 22 i sjette direktiv, foretages følgende ændringer af artikel 22:

- 1) I stk. 1, litra d), indsættes følgende sætning:

»Den Helleniske Republik kan dog anvende betegnelsen »EL«.

- 2) Stk. 3 affattes således:

»3. a) Enhver afgiftspligtig person er forpligtet til at sørge for, at der udstedes en faktura af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson for levering af goder eller tjenesteydelser til andre afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer. Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes sørge for, at der af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson udstedes en faktura for levering af goder, som er omhandlet i artikel 28b, punkt B, stk. 1, og for levering af goder foretaget på de i artikel 28c, punkt A, fastsatte betingelser.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 145.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 13.6.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 193 af 10.7.2001, s. 53.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2001/4/EF (EFT L 22 af 24.1.2001, s. 17).

⁽⁵⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Enhver afgiftspligtig person skal ligeledes sørge for, at der af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson udstedes en faktura for de afdrag, han modtager, før en af de i første afsnit omhandlede leveringer af goder har fundet sted, og for de afdrag, han modtager fra en anden afgiftspligtig person eller fra en ikke-afgiftspligtig juridisk person, før tjenesteydelsen er afsluttet.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer en forpligtelse til at udstede en faktura for levering af goder eller tjenesteydelser bortset fra dem, der er omhandlet i de foregående afsnit, som de leverer på deres område. I så fald kan medlemsstaterne pålægge færre forpligtelser i forbindelse med disse fakturaer end dem, der er anført i litra b), c) og d).

Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige personer fra at udstede en faktura for levering af goder eller tjenesteydelser, som de leverer på deres område, og som med eller uden tilbagebetaling af tidligere erlagt afgift er fritaget i medfør af artikel 13 og artikel 28, stk. 2, litra a), og stk. 3, litra b).

Ethvert dokument eller enhver meddelelse, der specifikt og utvetydigt ændrer og henviser til den oprindelige faktura, ligestilles med en faktura. De medlemsstater, på hvis område de pågældende goder eller tjenesteydelser leveres, kan fritage sådanne dokumenter eller meddelelser fra visse obligatoriske angivelser.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, som leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, en frist for udstedelse af fakturaer.

På betingelser, der fastsættes af de medlemsstater, på hvis område de pågældende goder eller tjenesteydelser leveres, kan en faktura udstedes periodevis for flere særskilte leveringer af goder eller tjenesteydelser.

En afgiftspligtig persons kunde kan udstede fakturaer for den afgiftspligtiges levering af goder eller tjenesteydelser under forudsætning af, at der foreligger en forud indgået aftale mellem de to parter, samt at der er fastlagt en fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura af den afgiftspligtige person, der foretager leveringen af goderne eller tjenesteydelserne. De medlemsstater, på hvis område goderne eller tjenesteydelserne leveres, fastlægger de nærmere betingelser for den forud indgåede aftale og fremgangsmåden for godkendelse af den afgiftspligtige person og dennes kunde imellem.

Medlemsstaterne kan stille andre krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, når kunder til disse afgiftspligtige

personer udsteder fakturaer. De kan bl.a. kræve, at sådanne fakturaer udstedes i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning. Disse krav skal under alle omstændigheder være de samme, uanset hvor kunden er etableret.

Medlemsstaterne kan desuden stille særlige krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, for det tilfælde, at tredjepersonen eller kunden, der udsteder fakturaerne, er etableret i et land, med hvilket der ikke er indgået nogen juridisk aftale om gensidig bistand svarende til den, der er fastsat i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (*) og Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter (**) og i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) (***) .

- b) Med forbehold af særbestemmelserne i nærværende direktiv er det kun følgende oplysninger, der er obligatoriske med hensyn til merværdiafgiften på de fakturaer, der udstedes på grundlag af bestemmelserne i litra a), første, andet og tredje afsnit:

— udstedelsesdato

— ét fortløbende nummer, der bygger på en eller flere serier, og som identificerer den enkelte faktura

— det momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), hvorunder den afgiftspligtige person har foretaget leveringen af goderne eller tjenesteydelserne

— kundens momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), og hvorunder kunden har modtaget en levering af goder eller tjenesteydelser, for hvilke han skal svare merværdiafgift, eller en levering af goder som omhandlet i artikel 28c, punkt A

— den afgiftspligtige persons og dennes kundes fulde navn og adresse

— mængden og arten af de leverede goder eller omfanget og arten af de leverede tjenesteydelser

— den dato, hvor levering af goderne eller tjenesteydelserne foretages eller afsluttes, eller hvor det i litra a), andet afsnit, omhandlede acountobeløb betales, forudsat at en sådan dato er fastsat og forskellig fra fakturaens udstedelsesdato

- afgiftsgrundlaget angivet for hver enkelt sats eller fritagelse, enhedsprisen uden afgift, eventuelt prisnedslag, bonus og rabatter, hvis de ikke er medregnet i enhedsprisen
- gældende afgiftssats
- det afgiftsbeløb, der skal betales, undtagen hvis der anvendes en særordning, hvor dette direktiv udelukker en sådan oplysning
- i tilfælde af fritagelse, eller når kunden er betalingspligtig, henvisning til den relevante bestemmelse i dette direktiv eller til den tilsvarende nationale bestemmelse eller til anden angivelse af, at leveringen er fritaget eller underlagt anvendelse af »reverse charge«-proceduren
- i tilfælde af levering af et nyt transportmiddel inden for Fællesskabet, de oplysninger, der er anført i artikel 28a, stk. 2
- i tilfælde af anvendelse af ordningen med fortjenstmargenen, henvisning til artikel 26 eller 26a eller de tilsvarende nationale bestemmelser eller enhver anden angivelse af, at ordningen med fortjenstmargen er anvendt
- tilfælde, hvor den betalingspligtige person er en repræsentant over for skattemyndighederne i henhold til artikel 21, stk. 2, den pågældende repræsentants momsregistreringsnummer som omhandlet i stk. 1, litra c), samt den pågældendes fulde navn og adresse.

Medlemsstaterne kan pålægge afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område og leverer goder eller tjenesteydelser på dette område, at oplyse deres kundes momsregistreringsnummer, som omhandlet i stk. 1, litra c), i andre tilfælde end de i første afsnit, fjerde led omhandlede.

Medlemsstaterne kræver ikke, at fakturaerne underskrives.

De beløb, der er anført på fakturaen, kan angives i en hvilken som helst valuta, forudsat at det afgiftsbeløb, der skal betales, er angivet i den nationale valuta for den medlemsstat, hvor leveringen af goderne eller tjenesteydelserne finder sted, ved hjælp af den omregningsmekanisme, der er fastsat i artikel 11, punkt C, stk. 2.

Medlemsstaterne kan, når det er nødvendigt af kontrollensyn, kræve en oversættelse til deres nationale sprog af fakturaer, der vedrører leveringer af goder eller tjenesteydelser på deres område, og fakturaer, som modtages af afgiftspligtige personer på deres område.

- c) Fakturaer, der udstedes på grundlag af bestemmelserne i litra a), kan fremsendes på papir eller ad elektronisk vej, i sidstnævnte tilfælde under forudsætning af at kunden er indforstået hermed.

Fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej, accepteres af medlemsstaterne på betingelse af, at

ægheden af deres oprindelse og integriteten af deres indhold garanteres:

- enten ved hjælp af en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (****); medlemsstaterne kan dog kræve, at den avancerede elektroniske signatur er baseret på et kvalificeret certifikat og genereret ved hjælp af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. artikel 2, stk. 6 og 10, i nævnte direktiv
- eller ved hjælp af elektronisk dataudveksling (EDI) som defineret i artikel 2 i Kommissionens henstilling 1994/820/EF af 19. oktober 1994 om de retlige aspekter af elektronisk dataudveksling (*****), når kontrakten om denne udveksling fastsætter, at der skal anvendes procedurer, som garanterer ægheden af dataenes oprindelse og deres integritet; medlemsstaterne kan dog i henhold til betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at en supplerende oversigt på papir er nødvendig.

Fakturaer kan dog fremsendes ad elektronisk vej efter andre metoder under forudsætning af, at den eller de berørte medlemsstater accepterer disse. Kommissionen vil senest den 31. december 2008 forelægge en rapport om, og om nødvendigt forslag til, ændring af betingelserne for elektronisk fakturering for at tage hensyn til den eventuelle fremtidige teknologiske udvikling på dette område.

Medlemsstaterne kan ikke kræve, at de afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, opfylder andre forpligtelser eller formaliteter, når de benytter elektronisk fremsendelse af fakturaer. De kan dog indtil 31. december 2005 fastsætte, at der for anvendelse af nævnte system kræves forudgående meddelelse.

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav i tilfælde af, at fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område udstedes elektronisk fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92.

Hvad angår partier omfattende flere fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej til samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, for så vidt der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.

- d) Enhver afgiftspligtig person skal sørge for oplagring af kopier af fakturaer, som udstedes af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson samt af fakturaer, som han har modtaget.

Med henblik på dette direktiv kan afgiftspligtige personer bestemme oplagringsstedet på den betingelse, at de uden unødigt forsinkelse stiller alle således oplagrede fakturaer eller oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder på disses anmodning. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal meddele dem oplagringsstedet, når det ligger uden for deres område. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de selv har udstedt, eller som er udstedt af en kunde eller i deres navn og for deres regning af en tredjeperson, samt alle modtagne fakturaer inden for landets grænser, når oplagringen ikke foretages ad elektronisk vej med deraf følgende fuld onlineadgang til de pågældende oplysninger.

Der skal i hele oplagringsperioden være sikkerhed for ægtheden af fakturaernes oprindelse, deres læsbarhed og integriteten af deres indhold. For så vidt angår de i litra c), tredje afsnit, omhandlede fakturaer må der ikke ændres i oplysningerne, som skal være læsbare i hele den fastsatte periode.

Medlemsstaterne fastsætter, hvor længe afgiftspligtige personer skal sørge for oplagring af fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område, og hvor længe afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de har modtaget.

For at sikre overholdelsen af betingelserne i tredje afsnit kan de i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kræve, at fakturaerne oplagres i den originale form, på papir eller elektronisk, hvori de blev fremsendt. De kan ligeledes kræve, at når fakturaerne oplagres elektronisk, skal dataene til sikring af ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af hver faktura også oplagres.

De i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af oplagring af fakturaer i et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i artikel 22a omhandlede ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.

Medlemsstaterne kan på betingelser, som de selv fastsætter, indføre pligt til oplagring af fakturaer, som ikke-afgiftspligtige personer har modtaget.

e) I litra c) og d) forstås ved fremsendelse og oplagring af en faktura »ad elektronisk vej« fremsendelse eller tilrådighedsstillelse for kunden og oplagring ved hjælp af elektronisk databehandlingsudstyr (herunder

digital komprimering) og datalagringsudstyr, hvor der anvendes tråd, radio, optiske midler eller andre elektromagnetiske midler.

Med henblik på dette direktiv accepterer medlemsstaterne som faktura ethvert dokument eller enhver meddelelse i papirform eller elektronisk form, der opfylder betingelserne i dette stykke.

(*) EFT L 73 af 19.3.76, s. 18. Senest ændret ved direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17)

(**) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

(***) EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

(****) EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

(*****) EFT L 338 af 28.12.1994, s. 98.«

3) Følgende afsnit indsættes i stk. 8:

»Muligheden i første afsnit kan ikke anvendes til at pålægge forpligtelser ud over dem, der er fastsat i stk. 3.«

4) Følgende afsnit indsættes i stk. 9, litra a):

»Med forbehold af de i litra d) fastsatte bestemmelser kan medlemsstaterne imidlertid ikke dispensere de i tredje led nævnte afgiftspligtige personer fra forpligtelserne i artikel 22, stk. 3.«

5) Følgende tekst indsættes som stk. 9, litra d):

»d) Med forbehold af samrådsproceduren med det i artikel 29 nævnte udvalg og under de betingelser, medlemsstaterne selv måtte fastsætte, kan de bestemme, at fakturaer vedrørende goder eller tjenesteydelser, der leveres på deres område, ikke behøver at opfylde de i stk. 3, litra b), omtalte betingelser under følgende forudsætninger:

— hvis fakturabeløbet er lille, eller

— hvis handels- eller administrationspraksis i den pågældende erhvervssektor eller de tekniske vilkår for udstedelse af fakturaerne gør det vanskeligt at overholde samtlige forpligtelser i stk. 3, litra b).

Fakturaerne skal under alle omstændigheder indeholde følgende:

— udstedelsesdato

— identifikation af den afgiftspligtige person

— identifikation af, hvilken type goder eller tjenesteydelser der er blevet leveret

— angivelse af afgiftsbeløbet eller de nødvendige oplysninger til beregning deraf.

Den forenkling, der er indeholdt i dette litra, kan dog ikke anvendes ved transaktioner som omhandlet i stk. 4, litra c).«

6) Følgende tekst indsættes som stk. 9, litra e):

»e) I tilfælde af, at medlemsstaterne gør brug af den mulighed, de i medfør af litra a), tredje led, har for ikke at give det i stk. 1, litra c), nævnte nummer til afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i stk. 4, litra c), omhandlede transaktioner, skal fakturaen i stedet for leverandørens og kundens registreringsnummer indeholde et andet nummer, et såkaldt skatteregistreringsnummer, som defineret af de berørte medlemsstater.

De i første afsnit nævnte medlemsstater kan, hvis den afgiftspligtige person har fået tildelt det nummer, der er omhandlet i stk. 1, litra c), desuden bestemme, at fakturaen skal indeholde:

— det i stk. 1, litra c), nævnte nummer og leverandørens skatteregistreringsnummer for så vidt angår levering af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 28b, punkt C, D, E og F, og levering af goder som omhandlet i artikel 28c, punkt A, og punkt E, nr. 3,

— enten leverandørens skatteregistreringsnummer eller det i stk. 1, litra c), nævnte nummer for så vidt angår levering af andre goder eller tjenesteydelser.«

Artikel 3

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

Ret til adgang til fakturaer, der er oplagret elektronisk i en anden medlemsstat.

Når en afgiftspligtig person oplagrer udstedte eller modtagne fakturaer elektronisk, således at der sikres onlineadgang til dataene, og oplagringsstedet er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er etableret, har de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten med henblik på dette direktiv ret til elektronisk adgang til, downloading og anvendelse af disse fakturaer inden for de grænser, der er fastsat i den afgiftspligtiges etableringsmedlemsstats forskrifter, og i det omfang denne medlemsstat finder det nødvendigt af kontrollensyn.«

Artikel 4

- 1) I artikel 10, stk. 2, tredje afsnit, første og tredje led, udgår »eller af det dokument, der tjener som faktura«.
- 2) I artikel 24, stk. 5, og i artikel 26a, punkt B, nr. 9, udgår »eller i noget andet dokument, der tjener som faktura«.
- 3) I artikel 26a, punkt C, stk. 4, udgår »eller et andet tilsvarende dokument«.
- 4) I artikel 28d, stk. 3, og stk. 4, andet afsnit, udgår »eller et andet tilsvarende dokument« og »eller dokumentet«.
- 5) I artikel 28g (som erstatter artikel 21 i samme direktiv) foretages følgende ændring i artikel 21:
 - I stk. 1, litra d), udgår »eller et dokument, der tjener som faktura«.
- 6) I artikel 28o, stk. 1, litra e), udgår »eller andre tilsvarende dokumenter«.

Artikel 5

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv med virkning fra den 1. januar 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2001.

På Rådets vegne

C. PICQUÉ

Formand